

Jeden błąd Jozafata

2 Kron. 17:1-13

„Szukajcie naprzód królestwa Bożego i sprawiedliwości jego, a to wszystko będzie wam przydane” - Mat. 6:33.

Podczas gdy Achab był królem izraelskim, Jozafat wstąpił na tron judzki. Było dla niego wielką korzyścią, że miał bogobojnych rodziców. Jak było podane w poprzedniej lekcji, nikczemność i bałwochwalstwo Izraela podziały korzystnie na Judę, podobnie jak pijaństwo i rozwiązłość rodzica czasami wywiera wpływ na jego dzieci, które widząc takie postępowanie, biorą naukę z jego pomyłek. Ponadto bałwochwalstwo Izraela, które odpędziło najświętobliwsze charaktery ze wszystkich pokoleń do Judy, przyczyniło się do wzbogacenia tegoż królestwa moralnie i w charakterze. Dotyczyło to wszystkich kapłanów i Lewitów, którzy wciąż byli lojalni wobec Boga i porządku, który On ustanowił.

Wszystko to wytworzyło dodatnie uczucia, które król Jozafat podzielał i, jako głowa narodu, był przykładem dla swego ludu.

Zachęcony rozpoczął też ogólną walkę przeciwko bałwochwalczym miejscom i zwyczajom swego królestwa. Jak Achab przewyższał swego ojca Amrego w czynieniu zła, tak Jozafat przewyższał swego ojca Azę w zachowywaniu prawa Bożego. Zaiste, pamiętamy, że Aza w późniejszych latach swego życia stał się dumny i zarozumiały i przez jakiś czas w pewnej mierze buntował się przeciwko Boskim zarządzeniom.

POWODZENIE W ŁASCE BOŻEJ

Za panowania Jozafata królestwu Judy powodziło się dobrze. Jozafat ufortyfikował jego granice, zwłaszcza od strony Izraela - swego najbliższego sąsiada. Okoliczne narody zabiegały o łaskę Jozafata, składając daniny i ofiarując dary, tak że posiadał obfite bogactwa i wielką sławę. W taki sposób wierność Panu została nagrodzona powodzeniem materialnym. Gdybyśmy na podstawie tego przyjęli, że osoby i narody, którym się dobrze powodzi, są zacne, sprawiedliwe i posiadają łaskę Bożą, pomyliliśmy się. Mylą się również ci, którzy twierdzą, że nieszczęścia, ubóstwo i choroby są wyraźnymi dowodami Boskiej niełaski i grzesznego życia.

Nie tylko powinniśmy pamiętać, że źli królowie - Amry i Achab - mieli powodzenie, lecz pamiętajmy także, że wielu złym narodom, hołdującym ohydny zwyczajom,

powodziło się dobrze. Powodzenie nie zawsze jest znakiem Boskiej łaski. Jednak w odniesieniu do Jozafata i jego królestwa powodzenie było znakiem Boskiej łaski dlatego, że królestwo Judy w specjalny sposób nadal reprezentowało wybrany naród Boży. Według przymierza zawartego z nimi, Bóg miał im błogosławić, w miarę ich wierności względem tego przymierza - ich lojalności wobec Boga. Ta obietnica, to przymierze nie było uczynione z całym rodzajem ludzkim, lecz jedynie z narodem izraelskim, który w tym czasie był reprezentowany głównie przez królestwo Judy. Jeżeli chcielibyśmy przekonać się, że sprawiedliwe postępowanie i materialne powodzenie nie zawsze przynosi pokój, spojrzymy na samego Mistrza i na Jego najbardziej wiernych naśladowców. Zapewnieniem Mistrza dla swoich naśladowców było: „Na świecie ucisk mieć będziecie, lecz we Mnie będziecie mieli pokój”; „Nie dziwujcie się, że świat was nienawidzi, wiedźcie, żeć Mię pierwej niż was miał w nienawiści”. „Wszyscy, którzy chcą pobożnie żyć w obecnym czasie, prześladowani będą”.

Innymi słowy, systemy nagród i kar, które nakazywały sprawiedliwość, nie są obecnie wykonywane. Bóg tak chciał, aby członkowie jego duchowej rodziny chodzili wiarą a nie widzeniem; i aby wypróbować ich wiarę, On często dozwala, by ich cierpienia i niepomysłność w ziemskich sprawach sprawdzały ich lojalność i posłuszeństwo wobec Niego, by zmanifestować ich jako zwycięzców wiernych aż na śmierć w trzymaniu się zasad sprawiedliwości. Obietnicą dla nich jest to, że jeśli okażą się godnymi, otrzymają niebieskie dziedzictwo. Wówczas przyjdzie czas próby dla świata.

Gdy rozpocznie się panowanie Mesjasza, obecny porządek będzie zmieniony i każdy zły czyn, słowo i myśl zostaną natychmiast ukarane, a każdy dobry wysiłek - nagrodzony. Pismo Św. oświadcza: „Gdy się sądy twoje odprawiają na ziemi, sprawiedliwości się uczą obywatele okręgu ziemskiego” - Izaj. 26:9. Z tej błogosławionej sposobności będzie korzystał cały rodzaj ludzki, z wyjątkiem Kościoła, gdyż powołana klasa obecnego wieku posiada szczególne błogosławieństwo otwartych uszu i chętnego serca i jest uczestniczką niebieskiego dzieła - „wysokiego powołania”. Widzimy więc, drodzy Czytelnicy, że nasze próby i trudności, właściwie ocenione i przyjęte, są dla nas błogosławieństwami, ponieważ sprawują nam bezmiar chwały przyszłego wieku - chwały większej nad tę, którą otrzyma świat. Największą nagrodą dla świata będzie restytucja, możliwość osiągnięcia ludzkiej doskonałości. Boskim zamiarem w Chrystusie jest, by cały rodzaj ludzki otrzymał wieczne życie na ziemi, a wybrany Kościół

wieczne życie na duchowym poziomie. Natomiast ci, którzy po doświadczeniu zupełnego Boskiego miłosierdzia i sposobności odwrócenia się od grzechu będą nadal grzeszyli dobrowolnie, umrą śmiercią wieczną.

BŁĄD JOZAFATA

Jak inni królowie, tak i Jozafat niewątpliwie popełnił wiele pomyłek, lecz największym jego błędem było sprzymierzenie się z Achabem, królem izraelskim. Tu tkwi lekcja dla całego ludu Bożego: „Nie sprzęgajcie się z niewiernymi” - czy to przez związek małżeński, współuczestnictwo w interesach czy przez bliską przyjaźń. „*Co za społeczność światłości z ciemnością?*” - 2 Kor. 6:14-18.

Achab rozpoczął wojnę i zaprosił Jozafata, by się przyłączył. Spodziewano się łatwego zwycięstwa, lecz poniesiono klęskę, a Jozafat ledwie uszedł z życiem. Jego poprzednim błędem było zawarcie małżeństwa jego syna z córką Achaba i Jezabeli. Zapewne Jozafat uważał, że jest to mądry sposób, by na koniec te dwa królestwa ponownie połączyły się - lecz była to swia-

towa mądrość, przeciwna mądrości pochodzącej z góry. Pan nie pochwalił przymierza Jozafata z Achabem. Wysłał do niego proroka, który powiedział: „*Izaliś niezbożnemu miał pomagać, a tych, którzy nienawidzą Pana, miłować? Przetoż nad tobą jest gniew Pański*” - 2 Kron. 19:2.

Lud Pański może łatwo wyciągnąć z tego lekcję, bez żadnych wskazówek z naszej strony.

Nasz złoty tekst dotyczy Królestwa, do którego duchowi Izraelici są zapraszani. Szukanie go oznacza staranie się, by otrzymać miejsce z Odkupicielem w chwale i mocy w Jego nadchodzącym Królestwie. Ci, którzy o to zabiegają, może tracą doczesne korzyści, lecz wiarą poznają, że wszystkie rzeczy, nawet próby, trudności i niedostatki, pomagają ku dobremu, służą dla ich duchowej korzyści, przygotowując ich do Królestwa.

Watch Tower 1910-4730/S-1973.6.91/.

Watch Tower
R-4730 (1910 r.)
„Straż”